

Arrest

nr. 57 383 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tadzjiekse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 december 2010 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat L. VANLEEUEW en van attaché K. PAPPAAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Tadzjiekse nationaliteit, komt België binnen op 30 juli 2008.

Op 31 juli 2008 dient verzoeker een asielaanvraag in.

Op 11 december 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 8 februari 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd.

Op 23 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 11 december 2009 onontvankelijk wordt verklaard.

Op 31 augustus 2010 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven.

Op 7 december 2010 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 9 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de genaamde T. A. (...)

geboren te D. (...), op (in) (...)

van nationaliteit: Tadzjikistan (Rep.)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 07.12.2010 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 31.07.2008 een eerste asielaanvraag indiende en er voor hem op 09.02.2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen vanwege Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Overwegende dat de betrokkene op 07.12.2010 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene opnieuw verklaart in zijn thuisland problemen te hebben en vernederingen te hebben ondergaan omwille van zijn joodse origine. Overwegende dat het CGVS reeds in zijn beslissing dd. 09.02.2010 stelde dat ‘de geboorteakte van betrokkene vermeldt dat hij zijn beide ouders van Tadzjiekse afkomst zijn’. Overwegende dat de betrokkene de geboorteakte van zijn moeder voorlegt. Overwegende dat de afkomst van betrokkene zijn moeder hier reeds besproken werd. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat de islamieten alle joden willen weggagen. Overwegende dat dergelijke verklaring er één is van algemene aard en de betrokkene hiermee niet het persoonlijke karakter van zijn problematiek kan aantonen. Overwegende dat de betrokkene zijn geboorteakte alsook zijn rijbewijs naar voren brengt. Overwegende dat de betrokkene dergelijke documenten al heeft voorgelegd in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene tevens zijn reispaspoort voorlegt. Overwegende dat het CGVS in zijn beslissing dd. 09.02.2010 reed stelde dat ‘betrokkene met het voorleggen van documenten aangaande zijn identiteit niet in staat is de aangehaalde problemen i.v.m. zijn asielproblematiek te staven’. Overwegende dat het voorleggen van een reispaspoort aldus danig geen toegevoegde waarde heeft aan betrokkene zijn asielrelaas. Overwegende dat de betrokkene verklaart bereid te zijn zich in België nuttig te maken. Overwegende dat een dergelijke verklaring verder geen ander licht werpt op betrokkene zijn asielrelaas. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de vordering op omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting van een voldoende duidelijke en nauwkeurige middel bevat.

Luidens artikel 39/69, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “uiteenzetting van feiten en middelen” bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590, RvS 4 mei 2004, nr. 130.972, RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot een uiteenzetting van feitelijke gegevens, doch maakt nergens melding van de

geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel, noch van de wijze waarop de vermeende rechtsregel of het rechtsbeginsel zouden zijn geschonden door de bestreden beslissing. Het verzoekschrift bevat geen middel in de zin van het voornoemde artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet.

2.2. Ten overvloede stelt de Raad vast dat waar de feitelijke kritiek van verzoeker gericht is tegen de beslissing van 8 februari 2010 waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing neemt waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd, dit niet de *in casu* bestreden beslissing is. Verzoeker kan deze kritiek dus niet dienstig aanvoeren.

2.3. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) "*opnieuw recht doende de asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen.*"

Er dient op gewezen te worden dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. Dit artikel bepaalt het volgende:

"De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

De Raad is derhalve niet bevoegd om "*opnieuw recht doende de asielaanvraag van verzoeker in overweging te nemen.*" Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep, in de mate waarin het dit verzoek tot voorwerp heeft, niet ontvankelijk is.

Het beroeps is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET